

for Fiskerne og derved tillige Forbindelse med gode Afsetningssteder tror jeg, at det fortjener den alvorligste Overveelse fra alle Sider. Det er en bekjendt Sag, at Skibsfarten er i stærk Tilbagegang navnlig Seilskibsfarten, den gaar Nar efter Nar tilbage og en stor Del af de Mennesker der nu en Gang have begivet sig ind paa den Vej, staar saa at sige erhvervsløse nu. Kunde man udvikle Fiskerierne og navnlig Havfiskeriet saaledes, at der kunde findes Plads for dem og mange flere, vilde jeg anse det for overordentlig heldigt. Fiskeriet er netop en af de Næringer udenfor Agerbruget, som her til Lands passer udmærket godt for vor Befolkning, og hvortil ogsaa en stor Mængde Mennesker har Vist, for saavidt der er Plads til, at de kan leve med nogenlunde Fordel, og vor Velggenhed er tillige saaledes, at det især opfordrer os til at gjøre, hvad vi kan for at udvikle det. Der er saa Lande, der i Forhold til deres Størrelse, har en saa stor Ryststrækning, som vi har, og vi ligger omgivet af Farvande, saa at sige paa alle Sider, og det tilmed ret fiskerige Farvande. Jeg skal derfor slutte med at udtale som mit Haab, at man vil skjænke Fiskerisagen i det Hele en større Opmærksomhed end hidtil, og tillige med Haabet og Ønsket, at det Lovforslag, som er det første Skridt til en bedre Udvikling af vort Fiskeri, maa være saa heldigt at blive gennemført i en nær Fremtid.

Sage: Naar der skal være Tale om, at Fiskeriet skulde tage et stort Opving, tror jeg, at man for det Første maa gjøre sig det klart, at dette aldeles ikke kan naas ved en Fiskerilov, og at man finder sig helt udenfor Virkeligheden, naar man sætter de to Ting i nøie Forbindelse. Skal Fiskeriet tage et stort Opving, beror det nærmest paa vor Fiskerbefolknings Energi, Udholdenhed og Sparksomhed, kort sagt, de Egenstaber, de selv kan udsolde for at udvikle Fiskeriet paa samme Maade, som Stet er i vore Nabolande og de større Lande, tilbels uden Statens og Lovgivningens Hjælp; jeg siger, tilbels uden Lovgivningens Hjælp og tilbels uden Havne, som man kan se paa en stor Del af Hollands og andre Landes Ryster. Smidlertid behøves selvfølgelig foruden disse personlige Egenstaber hos Fiskerbefolkningen,

at Staten opfatter sin Opgave paa rette Maade, og at den Kapital, der er nødvendig i alle saadanne Virksomheder, kommer til indenfor rimelige Grændser. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at det er de egentlige Kapitalister, der anbringer deres Midler der, og det har ogsaa viist sig mange Steder i Udlandet, i Hamborg og andre Steder, at det slet ikke gik med Kapitalisternes Anbringelse af Kapital i disse Foretagender, men det er Fiskerne selv, der gradvis maa arbejde sig op til Kapitalister. Lykkes det ikke vore Fiskere ved Sparommelighed, Energi og Udholdenhed at fortsætte deres Virksomhed, og anbringe de fremdeles ikke, naar de tjener Noget, dette i Fiskeriet, og holder ud i dette, selv om de bliver ældre Folk, uden at trække sig tilbage, saa snart de har tjent lidt, saa at andre Kapitaler maa træde til, saa vil det gaa ligesaa slet her som andre Steder, og saaledes som vi har set ved en stor Del af de Fiskerier, som Kapitalisterne skulde drive i det nordlige Ishav. Skal imidlertid Staten gjøre sig det klart, hvad dens Opgave er indenfor den foreliggende Sag, maa jeg for det Første bemærke til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), at naar han udtaler en meget streng Dom over, at der Intet er gjort, at Regjeringen Intet har gjort, at Rigsdagen Intet har gjort, og at Befolkningen Intet har gjort, saa er det ikke ganske korrekt. Der er i hvert Fald enkelte Dele af Landet, hvor der er gjort Noget, jeg skal saaledes nævne Bornholm og den nordøstlige Del af Sjælland, og hvis de Herrer af Flertallet her, som man maa antage, har været lige saa ivrige hjemme i deres Egne i Henseende til at virke for Fiskeriets Opkomst, som de har været grundige i at behandle Fiskeriloven gennem 5—6 Nar, saa maa der jo foreligge lignende Resultater fra andre Dele af Landet. Jeg skal f. Ex., hvad Bornholm angaar, nævne, hvad jo Alle vide, at der paa Finantsloven har været adskillige Bevillinger til disse bornholmske Havne, som tilbels ere Fiskerihavne foruden at være almindelige Omsætningshavne, og hvad det nordøstlige Sjælland angaar, er der i Løbet af de sidste tyve Nar, bygget omtrent en halv Snes Baadehavne, hvilket ikke er saa uanseligt, og i Henhold til de Cirkulærer, som afdøde Indenrigsminister Steel udstedte efter eget Initiativ, er der bleven bygget eller paabegyndt